

LA CAMPANA DE GRACIA

ACTUALITATS.

Lo pastor Caigal ab lo seu rebot

EL TIBURON

Y

LO XANQUET,

ja 'ls hém pescat y estan á punt de sortir pèls carrers, pléns de caricaturas y de xispejants treballs lliteraris: á ral cada un com tots los anys. Será una cosa que ja la veuran!

Com son tants los pedidos que se 'ns han fet, supliquém als nostres corresponsals que no s' adormin, sino farian tart.

Are que hi son á temps que demanin.

RUM.... RUM.....

om aném Joanet?... Que 's diu avuy.

—Que vols que 's diga, mi-serias com sempre. Cantoners que veuen y saben que en la qüestió del «*Virginus*» l' honra d' Espanya está compromesa, y tal vegada sa seguritat en *jaque*, y que á pesar de tot retenen, sense treure 'n cap profit, y malmament los millors barcos de la nostra esquadra.... Carlins que fan dos quartos del mateix.... Y certs polítichs, cayguts del escambell, que ab las sévas escitacions en eixa qüestió y blasonant un fals patriotisme, voldrian abocar las dos repúblicas, l' espanyola y l' americana á una guerra desigual, al objecte d' aprofitarse ells de las despullas de la nostra patria.....

—Pero, á pesar de tot sembla que la cosa está en vias d' arreglarse.

—Millor que millor; pero la qüestió del «*Virginus*» ha sigut la pedra de toch d'aquestos falsos espanyols.... ¡Vaya una pàtria, la pàtria dels carlins! ¡Vaya un patriotisme lo dels cantoners!...

—Y bè: ¿qué 'n dius d' aixó de Sils y del Empalme?...

—¿Qué vols que 'n diga?... Que ha succehit, sino una segona edició de lo de Cardedéu, bèn poch se 'n falta...

Estava guardant l' estació de Sils un destacament del batalló franch «*Guias del General*,» compost de uns quarant' homes, quan tot de un plegat se troba atacat per mes de mil carlins, ab caballeria y canons.... Sembla que aquell grapat de braus al véure 's tant soptadament rodejats d' aquella manada de buitres, capitanejats per en Saballs, Huguet, Mirret y tota la culitada de cabecillas, no havia de pensar mes que en rendirse; pero lluny d' aixó comensaren la resistencia, resistencia tant llarga, com heroica y tant heroica també com inútil.

L' estació fou desfeta á canonadas: sos escasos defensors se veieren sense auxili de ningú, mermats á tiros, y 'ls pochos que quedaren presos de la carlinada, lo que encare es pitjor que la mateixa mort.

D' allí 'ls vándalos se dirigiren cap al Empalme, ahont s' hi trobaba destacat lo brau capitá Palmarola al mando de 40 homes mes.

Reberen la noticia de lo de Sils y de que la facció 's dirigia contra ells y 's prepararen á la defensa.

Poch tardá en entaularse la lluyta: per cada republicá quaranta carlins, y no 's rendian, no, los braus defensors de la nostra causa, encare que destrosada l' estació quedessin descuberts.

Rodejats per un círcul de ferro, no pensaren mes que en obrirse pas á la forsa, y á la bayoneta emprengueren la lluyta mes heroica que pot donarse.

Caigué 'l pobre Palmerola ferit del genolls: caigué á son costat la majoria d' aquells valents: los altres s' escaparen perseguits com cunills per la canalla carlista, y 'ls ferits que havian quedat sobre 'l camp foren rematats ab rabiosa sanya.

Entr' ells en Palmerola devia sufrir tant desgraciada sort.

—Una cosa se m' acut: ¿Cóm es que en uns punts tant deserts y desamparats com son aquellas estacions hi han de posar destacaments tant petits, esposats á tot' hora á ser presa dels carlins?...

—Oh! Aixó seria lo de menos, si 's fés la guerra tal com la guerra déu ferse. ¿Hauria succehit lo de Sils y del Empalme si hi hagués hagut confidencias, com déu haverni, y aquell grapat de valents haguesen rebut órdenes superiors com havian de rébrelas pera treure 'ls d' aquell compromís d' honra, ó alguna columna móvil hagués recorregut aquell pais, com deuria recorre per tot ahont hi hagués forsas compromesas, disposta á prevenir casos com los tant tristos que acaban de succehir?...

—Ja es bèn cert aixó. Pero... ¿per qué no 's prén una providencia?

—¿Per qué ja no s' havia pres quan lo de Cardedéu?... Ab divuit horas que 's defensaren los braus milicianos, ¿cóm no se 'ls vá socorre, distant com dista aquella vila no més que dugas horas en carril d' aquesta capital?...

—No 'u entench!...

—Jo si que 'u entench. Déu me 'n guard' de soliviantar los ánimos y de rompre 'ls llassos de la disciplina del exércit; pero hi ha que confessar que 'l militarisme véu ab mals ulls l' existencia dels cossos voluntaris, y sempre que pot los sacrifica....

—¿Vols dir?

—Sí, noy, sí: no 'ns féu ilusions. Nosaltres apoyém desinteressadament á la actual situació: Déu nos guard' de ferli una oposició sistemática; pero Déu nos guard' també de callar sistemáticamente, quant es precis que 's parli y que 's parli ab véu bèn alta.

—¡Ah! si: en aixó estich ab tu!...

—Hi estaré sens dupte tot bon republicá....

¡S' han cregut alguns militarassos que 'l restabliment de la disciplina consistia no mes que ab fer anar á missa als soldats, ó ab no deixarlos dur rellojje, ó ab ferlos esquilar sense que puga passar lo pèl de tantas lineas?... Aixó ho pot fer un *ayo de regiment*, no un general, ni un gefe superior. Aquestos tenen una missió mes alta: aquestos deuen pacificar lo pais, llasant contra 'l grapat de carlins que l' infesta, tots los elements ab que contin: aquestos deuen prevenir cassos com lo de Cardedéu, com lo de Sils, com lo del Empalme: aquestos deuen estimar los serveys de la milicia y dels voluntaris tant ó mes que los del mateix exércit, tota vegada que son mes desinteressats, mes nobles y mes patriotichs; y de cap manera deuen tendir á assegurar la séva preponderancia, destruint ó deixant destruir al poble armat que en mols cassos sab donarlos lliçons de pundonor y de heroisme, pues no 's rendeix fins que 'l petróleo l' asfixia, y encare llavors ho fá ab la seguretat de cambiar de mort.

—Home: las tévas observacions son molt atinadas: cregas que las escriuré á un amich que tinch qu' es diputat, á fi de que las fassa presents á n' en Castelar, á véure si hi troba algun remey.

—Fesho aixis, que l' Emilio no podrá menos que estimarlas en lo que valen, y satisfèr corretjiat aquets vicis, los desitjos de tot un poble.

BATAILLAS

Diu que han arribat á la cort, no del toci-

no, sino de Carlos VII, las lletras apostólicas, nombrant vicari general castrense de las facciones carlistas, al bisbe Caixal.

¡Oh! Ab l' ausili del infalible, lo noy Boby ja ha triunfat.

Are com are no més l' hi falta matar la República y anars'en fins á Madrid y lograr que 'ls espanyols lo regoneixin.

Nos sembla que si 'l Papa se 'u ha ficat á la tiara, s' ho haurá de fer baixar á las xinelas.

L' emperador d' Alemania ha prohibit que en aquell territori s' obrin suscripciones y 's comprin armas pèls carlins.

¡Quina diferencia de Prussia á França!...

Per ço 'ls republicans espanyols enviarem á aquella república tota una legió en la guerra franco-prussiana.

Ay! si las cosas tornessin á succehir!...

Los carlins diu que tenen l' idea de no aceptar cap mes batalla de las tropas de la República.

Lo millor modo de realisar aquest propósit es ficarse á Fransa.

Perque sino, l' haurán d' aceptar per forsa.

L' ordre de que no 's fusellés á ningú, que havia enviat á Cuba 'l nostre govern, no vá poguer arribar á son destino perque 'ls mateixos insurrectes havian trencat lo telégrafo.

Justicia de Déu!.. diuen alguns.

¿Y si hagués succehit á l' inversa seria també justicia de Déu?

Los nort-americanos tatxan de bárbaros é inhumans los fusellamens dels filibusteros del «*Virginus*.»

¿De qué s' ha de tatxar l' extermini dels índios, ab tanta furia emprès pèls ciutadans d' aquella República?..

Alló déu ser una mostra de civilizació y de humanitat; no es cert?..

Lo cabecilla Sans ferit fá mes de un any ja torna á corre pèl camp de Tarragona.

Fins que a n' aquest sant, l' hi tornint á interrompre l' *oremus* un' altra vegada.

A Cartagena ningú entén com se fonen los diners.

Ab quatre mesos que dura 'l cantó no mes han pagat deu dias á la gent.

Ah! si pensessin que certs magres devoran y certs grassos may están tips, compendrian lo que poden fer gefes com en Barcia y en Contreras.

Dugas xicotas de 14 anys l' una y de 16 l' altra anavan en la partida d' en Panera.

Quan los hi preguntaren perque 's desentennian de las feynas de cuyna y se n' anavan ab los carlins, digueren: que se 'ls havia assegurat que «morint martirs per la causa ablutista, se n' anirian al cel de correguda.»

¿No seria bò que als rectors que de tal manera sedueixen á la juventut se 'ls fés tastar la recepta d' anar al cel per medi del martiri?

Una lley que aixó disposés seria una lley justa.

Res mes salat que lo que passa á Fransa.

Are tot d' un plegat, prorogan los poders de 'n Mac-Mahon per set anys.

—«Vosaltres lo que voléu es fer en set anys lo que no héu pogut fer en tres mesos, aixó es: restaurar la monarquia...» los digué un orador en la Asambleá.

—«Si, si...» respongué la turba multa de la majoria.

Qui no te vergonya, tot lo mon es seu; pero en aquet cas no será la Fransa dels que no han tingut vergonya.

Està á punt de crearse una junta d' ausilis de Catalunya per socorre á las víctimas de la guerra civil, activant las indemnizacions quan hi haja lloch, y ausiliantlas moral y materialment.

Bo es lo pensament; noble l' idea.
No 's descuidin los iniciadors de contar ab tota la cooperació de la Campana de Gracia.

La organizació de la Milicia forcosa sem bla que 's tira endavant ab molta presa.

Avant y fora.
Cuant tothom tinga un fusell la llibertat estarà perpétuament assegurada.

No serán possibles ni las tiranias de dalt, ni las de baix.

Lo sentit comú estant armat, no hi haurá força que 'l contraresti.

Lo Xich de la Barraqueta que ja no 's porta com un xich sino com tot un home, doná l' altre dia una solemne corrida als carlins de 'n Miret y de 'n Tristany, desallotjantlos ab forsas molt inferiors, de las inespugnables alturas del Bruch.

Lo brau Martí tragué 'l caball ferit: lo capitá Palet de Rubí també sortí ferit de una má; mes las baixas que 'ls nostres tingueren son molt inferiors á las de la carlinalla.

Ja fa temps que no podem consignar cap acció tant important guanyada per las tropas regulars de Catalunya.

¿Será perque algun general ordenancista judica que 'ls soldats no tenen los botons de las levitas prou brillants encare per sortir?...

REPICHS

A Cartagena s' apoderan de tots los queviures que troban.

Per pagarlos á falta de diners donan ferro, bronze y plom.

Y que sembla que si no 'l volen de bon grat, lo donan per força.

Se deya dias endarrera que 'ls piratas admetrian una capitulació honrosa.

La henra de los presidiarios, dramon de tarde.

En Cucala corra per la provincia de Valencia ab una mula carregada ab trossos de raill, fent veure á la gent que porta un canó.

Hi ha qui diu que quan parla del canó 's posa ademés la má al canó del coll.

Los bufos del porvenir, anirán á buscar lo Barba Azul, en las faccions de Valencia.

Donya Blanca se n' ha anat definitivament á França.

Las donas com ella á França hi fan fortuna.

A la catedral de Lodeve, vá caure un llamp mentres se celebraba l' ofici de difunts.

Vaya unas bromas!..

Deyan l' ofici: faltavan difunts, y va haver-ni.

Los milicianos de Madrid volen ser diferents de tots los del resto d' Espanya.

Sembla que perqué han nascut á la vila del os, volen fer l' ós tota la vida.

Lo govern fará molt bè si 'ls evita fer certs papers ridiculs.

A la República Argentina s' han descubert, segons diuhen, unas ricas minas d' or.

¡Que 's guardin dels cantoners!.

Ha mort lo brau capitá Vilada, ferit en la entrada dels carlins á Banyolas.

Una llágrima sobre 'l sepulcre d' aquest valent, y un desitj bèn ferm de venjarlo dintre del cor de tots los catalans.

Diu que aviat s' ha de vendre en los estanchs una nova clase de cigarros ab lo nom de *entreactes*.

Mes voldria que milloressin los de tres, que al estat á que han arribat, de tant dolents, mereixen ja 'l nom de carcundas.

Quin modo d' assassinar federals.

Un dels fundadors de sectas religiosas en Alemania, havia establert que totas las donas al entrar á la secta s' havian de tallar los cabells.

Després de algun temps y de varias investigacions, s' ha descubert que aquest socio tenia un cunyat perruquer.

Aixis son casi totas las religions.

No 'u saben?

En Villamayor vá caure una granada sota 'l balco de la casa en que estava aposentat D. Carlos l' imbécil.

Ell que si, fá arregar los cascots pera fer-se'n una petaca.

Tonto! Mes hauria valgut que se 'n hagués fet una capsa de pendre polvo pera descarregar-se 'l cap, que 'l té mes plé de ilusions que de bondat.

***

Y á propósit de 'la petaca.

Lo Ninyo Terso fuma.

Tan xich que es lo noy, y ja fuma.

Un dels pochos aliments que 'ls quedan als piratas de Cartagena, segons los periodichs, es lo bacallá y la tunyina.

De tunyina 'n menjarán mentres subsisteixin.

En Figueras vá á Inglaterra.

En Figueras no vá á Inglaterra.

En Figueras vá als Estats Units.

En Figueras no vá als Estats Units.

En Figueras se 'n vá d' Espanya.

En Figueras se queda á Espanya.

¿En qué quedem?.. Diguéuho de una vegada, que en fer y desfer la maleta també 's gastan las forsas dels homes públics.

Los carlins s' hav'an apoderat de Chelva.

Com que aquesta gent no 'n tenen prou ab lo que troban, quan saquejan una població, la vila 's vá omplir de donas d' aquellas que son propietat pública.

Eran tants los malalts que 'n sortian, que 'l cabecilla Santes tingué de ordenar que abandonessin la població, y que sino las *emplomaria*.

¡Oh santa religió de la carcunderia!..

IRONICH.

(Dedicat á mon amic! Bo: wómpifaug.)

Si no creus en miracles

perque son tonterias.

ni creus tu que infalible

ne sigui 'l Pare Sant

y si no vas á missa

un cop cada semana,

ni vas á confessarte

cuatre ó sis cops cad' any;

Si tu may quartos donas

per llum á Sta. Llússia,

y la butlla no compres

per poder menjar carn;

Si ets també dels que menjan

carn en semana santa,

sens mirar que 'l antne

comets un gros

Si dius mal de D. Carlos,

y 't rius de donya Blanca,

prou en lo infern cuan moris com llenya cremarás.

Tots los que com tu pensin prou se condepnarán.

Mes si ets de aquells que saben de cor la lletanía,

que resan lo rosari,

y van á confessar,

que escapularis portan

y cristos y medallas

y ossets d' aquells que creixen,

perque son d' algun sant;

Si ets dels que quartos donan

perque 'ls carlins augmentin,

aquells que es lo seu lema

Deu, caritat y pau,

lema que ab zel complexen

puig pèl poble que passen

caritat exigeixen,

y al que no 'ls ne la fa,

Au! cap al altre barri;

si aquet es lo teu tipo

prou en lo Cel cuan moris

volant ten anirás.

Tots los que com tu pensin

la gloria alcansarán.

MOSSEN GUIXA.

L' arcalde fá treure tots los penjots de las botigas.

Som á casa de un adoba parayguas.

—Tregui 'l paraiguas de damunt de la porta, diu un municipal.

—¿Perqué? replica 'l parayguer.

—Por ordressuperiors.

—Escolti: no porta vosté l' escut de Barcelona á la catxuxa perque tothom lo tinga per municipal.

—Si.

—Donchs lo mèu portal porta també un parayguas, perque tothom me tinga per parayguer.

De las balas que van tirar los carlins dintre de Mora d' Ebro se n' han fosas 12 mil de forma cónica.

Y encare dirán que 'ls mateixos carlins no 's pagan las municions?.

Un dels cabecillas carlins que s' ha tirat á la montanya are fá poch, se diu *Sierra Morena*.

Com que ab ell no hi faltarán lladres, tindrem á Espanya dugas *Sierres Morenas*.

En Sagasta, en Topete y en Serrano se reuneixen tot sovint y parlan de totas las qüestions que van surgint en la política, de modo que 's pot dir que 'n los ratos desocupats aquests tres calamarsos jugan á ministros.

Diu que 'ls insurrectes de Cartagena han pintat de nou los barcos que tenen en lo seu poder.

Bèn fet. Aixis quan los entreguin á n' en Chicarro, la nació tindrà aquest gasto de menos.

Lo rector de Prades que vá ab la partida d' en Baró ha amenassat ab fusellar á dos vebins que s' havian casat civilment, si no 'u efectuavan immediatament per medi de l' iglesia.

Bon medi es aquest de guanyarse la vida.

Are no faltaria sino que 'ls carlins, á mes del matrimoni canónich y civil, establissen lo militar, casant ab lo trabuch com lo rector de Prades.

Diu que á Estella 's declará una colerina entre l' exercit carlí.

Cólich, rampas y por: aixó si, molta per.

A Cartagena ja 's barallan ells ab ells.

L' altre dia dintre de la plassa hi havia la

gran serracina del sigle, entre paisans y soldats y presidaris.

Lo foch durá un grapat d' horas.

¡Pobre serp, que ab lo cap se menja la cua!

CANTARELLAS.

Tot lo que de tu jo guardo
no val pas, noya, ni un ral,
perque tot lo que 'u valia
fa temps que ho tinch empunyat.

J. P.

Noya m' has robat lo cor
y siguent de la reserva
necesito ser molt fort
y sense cor, no puch serne.

M. M.

Jo ab tu noya 'm casaria
solament pèl teu dentat:
de cada dent me 'n faria
una bola de billar.

Dius que amor jo vas jurarte
y es testich lo Llobregat...
vaya 't vols jugar dos quartos
que davant mèu no 'u dirá?

A.

Noya, no 'm dongas carbassa
al declara 't mon amor,
pues tant y tant me repugna
que ni m' agrada ab arros.

J. R.

Cada vegada que vens
estimada, á casa mèva
me sab greu y ho dich de cor,
perque embrutas l' escaleta.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR de la Campana.

Han remés xaradas ò endavinallas aprofitables los ciutadans Musich de Vilafant, Sabatas y Mitjas blavas, Mestressa de las modistas, Manel Miralpeix, Silvestre Nabucodonosor y Trompet de Reus.

N' han remés que podrian arreglarse los ciutadans Anton Pallús, Negociant de pel, Blanch de Tayá, Cuiños Vilanovi, Un vagamundo, Un tarrasench enamorat y Pagés de fora.

Falta la solució en una de un Noy de estudi: y no poden insertarse per ser fíacils de endavinar ò defectuosas las que han enviad los ciutadans Repetindarum, R. de la Campana, Pau Pallús, Tap de Barral de Sabadell, Titella, B. M. O., Porrica, Net de 'n Qua, Benet de la Barca, Las fillas de Alá, Gratallops, Punyadas, Dos Mastants de Lloret y Francisca de Alforja.

Un masnouense. Lo que 'ns envia es fluxet: no pot anar. —Repetindarum. Idem, idem. —B. M. O. Idem, idem. —Punyadas. Lo mateix á vosté. —Un mosquit. Algo hem insertat já. —Lenam Narad. Aprofitarém alguna cosa de lo que 'ns remet. —Nabucodonosor. De vosté també. —Un tossut. —Y de vosté també. —Chesnelong. Tambe de vosté, vajal. —Pepa de ca 'l Metje. Idem, idem. —Trompet de Reus. No ha de ser menos vosté que 'ls altres. —Silvestre. Ni vosté tampoch. Un vagamundo. Que vol que li diguem? Vosté tampoch ha de ser menos. —Pau Pallús. Un dels quealos está molt bé. —A. Cruells. Lo poesia que 'ns envia ab lo titol de *Lo gran home*, es, francament, lo gran bunyol. —Pau Bunyelé. ¡Que ha de fer sino bunyol?... —Miriquilquitito. Idem, idem. —Rita de las camas tortas. ¡Vosté també! No se 'n dona vergonya?... —Ton Carré. Lo que 'ns envia no vá. —Anton Pallús. Ni lo de vosté tampoch. —Pagés de fora. Per lo que es poesia, vosté es un verdader pagés. —Benet de la barca. No filá pas lo que 'ns remet. —Manel Miralpeix. La seva Petreta no está mal: mirarem de posarla. —Conchita. Per copiar ja fa bastant bona lletra; pero lo que es copia no s' inserta. —Marieta del carrer del Hospital. Vosté es molt amiga de la anterior, perque veig que te las mateixas costums. —Papanatas. Lo quento que 'ns remet es mes vell que 'l anar á péu. —Gestus. Lo seu somni es una composició molt desigual; té trossos bons y 'n té de molt aspres. —Ex-caifas de Reus. Lo que 'ns envia es massa gras. —Boixompifaig. Tambe lo de vosté es massa transparent. —Mestressa de las modistas. Y en quan á lo de vosté no fá per casa.

SOLUCIÓ

á las dos xaradas y a la endavinalla del número anterior.

Vaig menjarne una BE-CA-DA
y per postres un TOR-TELL,
y per cert que vaig tallarlos
un y altra ab GANIVET.

P. R.

Han enlavinat las tres solucions los ciutadans Manel Miralpeix, Mestressa de las modistas, Dos

fadrinas, Noya de la Barceloneta, Chicharrini, Un fill de bona casa, Conchita, Quim Candonagas, Pau del vi, Dos noyas macas del Masnou, Guerra á las gallinas de idem, Un negociant de pel, Un aprenent de Metje, Grassa del Mariner, Marieta del carrer del Hospital, Oncle de la Catarina, Gratallops, Anton Porch, Generosa Daria, Oscar y Amanda, Papanatas, Punyadas, Un caca, Dionisia Llampallas, Gestus, Blanch de Tayá, E. C. D. R., Nela, Pere Nolasco de la Bisbal, Cusidoras de ca la Matas, Un dallonsas, Cusidora de ca 'l Moro, Irene de la Llibertat, Aprenent de pedra, Cuiños Vilanovi, Sileta del estanch, Ezequiela de las escalas, Un concurrent al café Camachet, Un que viu entre Totsants y Manresa, Antonieta del Carme, Tres unsas de sardina, Dos mastants de Lloret, Pinya de 'n Saladrigas, Boixompifaix, Un vagamundo, Un tossut, Chesnelong, Francisca de Alforja, Rita de las camas tortas, Sabatas y mitjas blavas, Un tarrasench enamorat, Pagés de fora, Ton carlí, Talla Nassus, Un masnouense, Un músich de Vilafant y K. Rallot.

Han endavinat las 1.ª y 2.ª Un somnia truitas. Las 2.ª y 3.ª Un rato divertit y la Llucieta de ca 'l llauné y la 3.ª no més Cinch borratxos y la Pepa de ca 'l Metje

XARADA

I.

(Al ciutadà Joan Rafech.)
(DE MODA.)

Veuras musical primera
y fins musical segona
set tots que venen darrera
si 'ls rumias una estona.

M' agrada la tot pèl ret
pero no del tot encare
per que 's diu Carlos son pare
y está en lo número set.

Quan canto alguna cansó
a la nena ma estimada
cantarla ab la tot m' agrada
pro no cantarla á un cantó.

M' agrada se 'l teu xicot
sols tons que gastas feressa
y que caminas tant tiessa
que sembla que portis tot.

A tu sols vull estimar
y faré 'l que fer no 's pot:
en fi vaja parlem clar
tant per tu faré... que tot.

M' agrada molt ab Deu creure
sens ser ab estrem devot;
pero á Carlos no 'l puch veure
ni tampoch qui per ell tot.

Una monja deya un dia
jo soch mongeta de bé
y un fondista que ho sentia,
l' hi va dir — ¡es tot vosté?...

Soch un doradó á la sisa:
ab aixó sens ser mes llarch
si vols que 't tot algun march
quan vulguis ja ho saps, avisa.

Explicantme tant ja conto
que saps las set solucions,
puig dante tantas rahons
sino 'ls saps creu que ets ben tonto.

GESTUS.

II.

Venint de dos tres segona
al mitj del hu dos d' hu tres
frente á dos un cert pagés
trobá una tot de la Pona.

BLANCH DE TAYÁ.

(Las solucions en lo próxim número.)

Imp. de la V y F de Gaspar, Ataulfo, 14.

I. Lopez, editor, Rambla, 20.

¡ALTO!! ¡¡ATENCION!!

DENTRO POCOS DIAS SALDRAN

VALDRÁ SOLO UN REAL.

Año 11 y 12 de su publicacion plagado de chispeantes caricaturas y escritos humorísticos.

Escrit ab molta xispa per varios gats dels frares y enllustrat ab molts caricaturas.

SOLS VALDRÁ UN RAL.

Tothom que vulgui adquirir ditas publicacions, tant los corresponsals y particulars de fora com de dins, que las demanin al ciutadà I. Lopez editor, Rambla del Mitj número 20, Barcelona.

Any primer escrit per D. Pau Bunyegas, il·lustrat per T. Padró.

Molts xispejants escrits y gran número de hermosas caricaturas.

En la librería de I. Lopez, Rambla del Mitj, n.º 20, SE VENT Á RAL.